

forløbet er slut, skal vurdere, om de har gennemført integrationen tilfredsstillende, vil de nemt komme i den situation, at de får afslag. Det vil sige, at de efter de 3 år ikke kan få permanent opholdstilladelse, og at de i yderligere 3 år vil være nødt til at forsørge sig ved prostitution og blive hos en mand, hvis hensigt først og fremmest er at udnytte dem økonomisk og på andre måder.

Vi mener, det er skandaløst, at man så let springer hen over en så alvorlig sag, og derfor anbefaler SF, at L 86 bliver stemt ned i dag – vel vidende at vi stemmer en del ned, som vi ellers gerne ville have støttet. Men da vi ikke har kunnet få lov til at få opdelt lovforslaget, ser vi os nødsaget til at stemme imod hele forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det ville være trættende at genoptage den diskussion om løftebrud, for hvad er et løfte egentlig værd? Det kan man jo diskutere meget, så det vil jeg ikke gøre. Jeg vil bare konstatere, at det er et faktum, at der med dette lovforslag sker et brud med den praksis, der har været, og med den linje, et flertal har stået for, nemlig at folk i Danmark ikke skal leve 6 år i usikkerhed, hvis de har fået et grundlag for at opholde sig i Danmark.

Det var især en diskussion, vi havde utrolig meget i forbindelse med Bosniendebatten, hvor der fra borgerlig side kom forslag om, at man skulle øge den periode, hvor bosnierne levede i usikkerhed. Der har også været forskellige forslag fra den borgerlige fløj om, at der generelt skulle indføres en 7-års-regel i Danmark, som betød, at folk i op til 7 år kunne sendes tilbage, hvis forholdene ellers ændrede sig og der var grundlag for at gøre det.

Dette forslag om en generel 7-års-regel blev mødt med meget skarpe modargumenter fra Socialdemokratiet og De Radikale og selvfølgelig også fra CD, og det var fint, at det skete. Man argumenterede med, at hvor godt det end kunne være, hvor gode begrundelser der end kunne være for at sende den pågældende person tilbage, blev man også nødt til at tage andre ting i betragtning. Vedkommende kunne f.eks. have børn, som gennem en længere periode var blevet tilpasset i Danmark, og som kunne have vanskeligt ved at tilpasse sig i et nyt hjemland. Hvis de f.eks. var kommet hertil som 4-årige og havde levet i danske omgivelser, fra de var 4 til 10 år, kunne der være utrolig megen usikkerhed forbundet med at sende dem hjem, og der-

for er forslagene om at lave en 7-års-regel også løbende blevet forkastet.

Det, vi står med her, er et forslag om at lave en 6-års-regel for en mindre gruppe. Det er rigtigt, at der ikke er tale om en generel 6-års-regel. Den kommer ikke til at gælde for alle, den kommer kun til at gælde for en bestemt gruppe, og derfor vil man selvfølgelig også argumentere for forslaget med, at det kun er en lille gruppe. Spørgsmålet er bare, hvor lille den gruppe egentlig er.

Da vi havde udvalgsbehandlingen, var vi nogle, der følte en vis åbning fra ministerens side. Ministeren sagde, at i praksis ville reglen f.eks. ikke blive brugt, hvis kvinden er gift eller har børn, og vi har derfor spurgt ministeren, om hun kan bekræfte, at det er sådan, det skal forstås. Men vi har fået et svar, hvor ministeren afkræfter det. Det er ikke sådan, det skal forstås, der skal selvfølgelig tages hensyn til, om kvinden f.eks. har børn, men det er ikke noget, der har afgørende betydning. Derfor står vi altså i en situation, hvor man på et område vil gennemhulle bestemmelserne og indføre en 6-års-regel, og det vil selvfølgelig blive fulgt op over for andre grupper. Der er en sprække i diget nu, og risikoen er, at diget på et tidspunkt forsvinder helt, og derfor er vi imod forslaget.

Mere generelt kan man jo sige, at denne ændring, som vil medføre alle de dårligdomme, fru Pernille Frahm allerede har været inde på, selvfølgelig falder udmærket i tråd med andre af de ting, som er kommet fra regeringen. Her tænker jeg selvfølgelig på de dele af integrationsloven, som er skyld i, at vi nu diskuterer med UNHCR og andre om, hvorvidt Danmark overtræder regler, retningslinjer og internationale synspunkter på det område. Det er et spørgsmål om, at man laver en lovgivning, hvor man bevæger sig til kanten af international lovgivning, og ikke en situation, hvor Danmark tager førertrøjen på og anlægger en anstændig politik på området.

Og hvad er resultaterne? Jo, resultaterne af regeringens holdning – som jo ikke er ny – er, at vi har sager som den, vi netop nu oplever i disse dage med et jordansk/ukrainsk ægtepar, som i over 8 år har levet i uvished i Danmark. I mere end 8 år har de ikke kunnet få besked på, om de kunne blive i Danmark eller ej. Det jordansk/ukrainske ægtepar har en søn. Denne søn er 12 år, og han har altså, siden han var 4 år, ikke vidst, om han kunne få opholdstilladelse i Danmark. Man tør ikke tænke den tanke til